

Recensent: Merthe van der Bruggen

Harry de Weerd: 'Mijn Hoofd stuk deel 2' Uitgeverij Free Musketeers, Zoetermeer 2014. ISBN: 9789048433414 (Beroerte/CVA/Acceptatie/ Goed leven/Faciliteiten/ ED/1) Zie ook: www.freemusketeers.nl

Soort boek/Ziekte/Stijl:

Vervolg op autobiografisch boek over revalidatie na een CVA. In dit deel focust De Weerd zich op het aanvaarden van de nieuwe (on-) mogelijkheden in zijn leven. Dit doet hij door zijn leven voor en na het CVA met elkaar te vergelijken. De grondtoon van het boek is positief, de stijl uitvoerig en vol woordspelingen. Bevat - naast anekdotes en tips voor lotgenoten - 31 verhalende versjes. Boek van 76 pagina's.

Over de schrijver:

Harry de Weerd is gescheiden en heeft twee zonen. Hij was als leerkracht en ambulant begeleider werkzaam voor leerlingen met een communicatieve beperking toen hij op 9 juni 2011 werd getroffen door een herseninfarct. In zijn autobiografie *Mijn Hoofd stuk – deel 1* beschreef hij de revalidatie. Aanvankelijk was de linkerkant van zijn lichaam totaal verlamd. Nu kan hij, zij het moeizaam, weer lopen. Harry is voor 100 % afgekeurd, zijn mobiliteit en zijn korte termijngeheugen zijn veel minder dan voorheen. Hij legt echter de nadruk op wat nog wel kan en probeert door schrijven en bloggen lotgenoten een hart onder de riem te steken. Zie ook: www.hersenstichting.nl/actueel/blogs.

Korte Beschrijving:

Harry de Weerd kreeg in 2011 een CVA. Na zijn revalidatie heeft hij weer een behoorlijke mate van zelfstandigheid bereikt. In dit boekje maakt hij de balans van zijn nieuwe leven op. Was hij direct na de CVA halfzijdig verlamd, nu kan hij weer lopend boodschappen doen en een sociaal leven onderhouden, al is zijn levenstempo heel wat langzamer dan voorheen. De Weerd gaat op zichzelf wonen en weet zich te redden. Hoe hij dat doet en waar hij soms moeite mee heeft, beschrijft hij in korte verhaaltjes, tips en versjes.

Wat viel op:

In deel 2 weet De Weerd beter waar zijn grenzen liggen dan in deel 1. Hij vermijdt nu al te drukke situaties en harde geluiden. Hij heeft moeite met zijn langzame looptempo en zijn vergeetachtigheid. De titel van het boek geeft zijn ervaring weer: zijn hoofd is stuk.

De auteur heeft veel plezier van zijn scootmobiel, die hij "scomo" heeft gedoopt.

Voor zijn CVA was de Weerd erg sportief. Hij had een sporthart, een lage bloeddruk en nooit blessures. Hij vraagt zich dan ook af waarom juist hij een CVA moest krijgen. Dat wijt hij aan te zout en te zoet eten en misschien ook aan te intensief sporten.

Een aantal bladzijden wordt gewijd aan de faciliteiten van een nieuw ziekenhuis en de gebreken die de auteur daar aantreft.

Als man alleen moet De Weerd allerlei huishoudelijke klusjes in zijn eentje opknappen. Hij heeft daar zijn eigen manieren voor gevonden, die hij deelt met lotgenoten.

De Weerd wijdt twee bladzijden aan zijn “opmerkelijke uitspraken”, die veel woordspelingen bevatten.

Citaten:

Pag. 15: ‘Mijn leven is een aaneenrijging van gebeurtenissen, die mij voortdurend doen herinneren aan de handicap en het goede leven ervoor.’ Het feit dat ik nog erg vaak droom over de beoefening van hobby’s zegt en bewijst genoeg.’

Pag. 28: ‘Hoewel in voor mijn gevoel zo traag ben geworden als een slak, doe ik 2 tot 3 keer daags hazenslaapjes.’

Pag. 29: ‘Men probeert zich wel eens voor te stellen hoe het is om als “mankepootje” door het leven te gaan: vaak vergelijk ik het aangedane been met een 25 kilo zware zak aardappelen, maar eigenlijk gaat elke vergelijking mank...’